

ІГНАЩЕНКО Оксана Анатоліївна (псевд. — Оксана Гнат; 05. 09. 1960, Київ) — живописець і графік. Дочка [А. Ігнащенка](#), дружина [М. Єсипенка](#). Член НСХУ (1988). Закін. Київський художній інститут (1984; викл. Т. Лящук). Працювала 1984–86 викл. Респ. худож. серед.

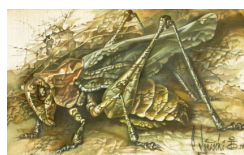
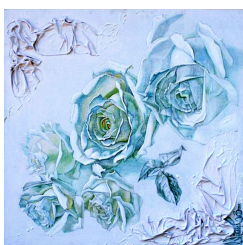
школи ім. Т. Шевченка (Київ). На творчій роботі. Співпрацює з київ. видавництвами «Веселка» (від 1984), «А-ба-ба-га-ла-ма-га» (від 1993). Учасниця міжнар. мистецьких виставок від 1990-х рр. Персон. — у Києві (1995, 2007, 2009–11). Основні галузі — живопис, книжк. і станк. графіка. Окремі роботи зберігаються у Держ. музеї книги і друкарства України (Київ), Будинку-музеї О. Пушкіна в Москві.

Основні твори

іл. до кн. — «Гидке каченя» Г.-К. Андерсена (1985), «Муха-Цокотуха» К. Чуковського (1988), «Лускунчик та Мишачий король» Е. Гоффманна, «Троє цуценят залишають Париж» (обидві — 1991), «Без дороги ходить дощ» (1992) Є. Гуцала, «Бременські музики» братів Ґрімм, «Будиночок, в якому ніхто не спить» Я. Павлюка (обидві — 1993), «Білосніжка та сім гномів» В. Діснея (1997; усі — Київ); живопис — «Механічна пташка» (1997), «Вітер», «Стара фортеця» (обидва — 1998), «Коник-стрибунець» (2001), «Сліди на піску» (2006), «Білі троянди» (2007).

[Л. О. Лисенко](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Ігнащенко Оксана Анатоліївна / Л. О. Лисенко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13751>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).